

Bıktım Hayatın Zorluklarından...

Züheyr B. Ebî Sülmâ

Bıktım hayatın zorluklarından / Usanır, seksen sene ömür süren olsa da baban.
 Bilebilirim; dünü, bugünü ve öncesinde olanı / Lâkin bihaberim yarın ne olacağından.
 Ölümün, her ulaştığı kişiyi aldığı / Haberdarım, ıskaladığı kişiyi ise yaşlandırdığından.
 Birçok kimseyi hoş görmeyen kimse / Isırılır dişlerle, çiğnenir ayaklar altından.
 İyilik bulamaz, yakınlarına iyilik yapmayan kişi / Söverler, sövmekten sakınmayanı.
 İyilikte bulunmayan zengin kimseyi / Kınamakla meşgul olurlar, uzaklaşır ondan kavmi.
 Kişi ne kadar korksa da ölümden, onu bulur / Velez ki, merdiven kurup göğe çıksa dahi
 İyiliği layık olmayan kimseye yapan kişi / Övülecek yere, kınanır ve pişman olur.
 Yerinde duran kargılara isyan eden kimse / Sonunda, uzunlarına itaate mecbur kalır.
 Silahıyla kendi kabilesini savunmayan yok olur / İnsanlara zulmetmeyense zulüm görür.
 Gurbete çıkan kimse dost bilir düşmanı / Saygı görmez, kendisine saygısı olmayan.
 Kişinin her ne olursa olsun huyu / Bilinir, sakladığını zannetse de insanlardan.
 Sustuğunda hoşuna giden birçok kimsenin / Anlaşılır eksikliği, başladığında konuşmasından.
 Yarısı dili; yarısı da kalbidir insanın / Et ile kandır, bunların dışında geriye kalan.
 Yaşını almış kişinin ahmaklığının, yoktur iyileşmesi / Akıllanır belki, eğer genç ise sonradan.
 Biz istedik siz verdiniz, istedik tekrar verdiniz / Mahrum kalır bir gün İstemekte ısrarcı olan.